

Pentru pacea lumii

Pentru omul de artă, indiferent că este scriitor, compozitor, regizor sau actor, luna mai a însemnat, în întregul ei, reunirea unor importante evenimente politice, pe care — prin natura problematicii lor — nu numai că le-a examinat atent, dar, cu certitudine, și le-a asumat, cu dăruire și simț de răspundere. Pentru că omul de artă de azi, nu numai că nu se concepe în afara faptului politic, ci se manifestă ca artist-cetățean, pentru care cultura politică și convingerile politice sînt o componentă de prim ordin a propriei sale activități profesionale.

Este demn de remarcat, mai înainte de toate, faptul că întîiul a fost omagiat, în țara noastră, sub semnul împlinirii a 90 de ani de la sărbătorirea, pentru prima dată în România, a acestei zile cu profunde semnificații în conștiința oamenilor muncii din lumea întreagă. Atmosfera sărbătorească, plină de entuziasm și optimism, pe care o aduce 1 Mai, în fiecare primăvară, în sufletul poporului nostru, a fost, de această dată, îmbogățită de o adîncă însuflețire și un vibrant patriotisme, cînd, în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, a celorlalți conducători de partid și de stat, a avut loc, în Capitală, marea adunare populară consacrată Zilei solidarității internaționale a celor ce muncesc.

Din nou, cu acest prilej a fost relevat faptul că evenimentele de importanță istorică pe care țara noastră le-a trăit de cînd la cîrma ei se află tovarășul Nicolae Ceaușescu au pus într-o puternică lumină nu numai justiția liniei politice a partidului nostru, ci și adevărul că cei 15 ani care s-au scurs de la Congresul al IX-lea reprezintă, pe toate planurile — politic, economic, științific și cultural —, cea mai rodnică și mai strălucită perioadă din istoria țării. Tocmai în această perioadă, sub semnul solidarității internaționale de luptă a oamenilor muncii de pretutindeni, s-a lîmpsat conceptul românesc privind relațiile între națiuni, lupta pentru împlinirea idealurilor de pace și progres ale omenirii.

Dacă ziua de 1 Mai a fost sărbătorită, în toată țara, într-o atmosferă de puternică afirmare a iubirii pentru pacea lumii, vom remarca, sub aceeași boltă de idel, între evenimentele politice de seamă, sărbătorirea zilei independenței de stat a României și aniversarea a 35 de ani de la istorica victorie a popoarelor asupra hitlerismului, victorie care a deschis calea unor profunde prefaceri sociale și naționale pozitive, în Europa ca și pe celelalte continente. Coincidența simbolică dintre ziua independenței și ziua victoriei antifasciste a prilejuit, din nou, evidențierea adevărului că poporul nostru și-a cucerit independența prin grele jertfe de sînge, ca și printr-o acțiune politico-diplomatică strălucită, precum și a aceluia că, după șapte decenii, România a adus o glorioasă contribuție la schimbarea raportului de forțe în cursul celui de-al doilea război mondial, prin actul de la 23 August, că România a adus, de asemenea, o glorioasă contribuție de sînge la încheierea victorioasă a războiului, la zdrobirea fascismului, temelie a deplinei neatinări a țării, a integrității ei teritoriale de neștirbit și a rolului ei în lume. Fermitatea cu care partidul și poporul nostru condamnă pericolul renașterii nazismului, toate manifestările „noii drepte“, este, putem spune cu toată modestia, exemplară.

Luna mai, a primăverii și a tinereții, a fost, în modul cel mai firesc, „gazda“, de timp, a unei excepționale manifestări politice, Forumul tinerei generații, care, între atît de generoasele lui obiective, a stabilit ca țel permanent, în spiritul Congresului al XII-lea al P.C.R., realizarea unei noi calități în întreaga activitate de educare comunistă, revoluționară a tinerilor. Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a reprezentat un mobilizator program de muncă și acțiune, o

nouă și minunată dovadă a grijii permanente a partidului, a secretarului său general pentru formarea în spirit comunist, revoluționar a generațiilor tinere ale patriei. Dar nu numai pentru activitatea tinerilor, ci și pentru munca și lupta întregului popor, și, nu în ultimul rind, pentru creația scriitorilor și artiștilor, au o deosebită însemnătate aceste cuvinte minunate ale secretarului general al partidului nostru :

„Organizația voastră este continuatoarea unor vechi tradiții revoluționare ce au caracterizat mișcarea muncitorească românească, activitatea Uniunii Tineretului Comunist încă de la începuturile sale. Sint cunoscute și de voi, desigur, din cărți și din povestiri, din filme — ne-ar trebui filme ceva mai bune în această privință — faptele de eroism, de dăruire pentru cauza libertății și independenței patriei, pentru socialism, ale tinerilor care, sub conducerea comuniștilor, și-au dat, cind a fost nevoie, și viața. Astăzi auzim citeodată, chiar la unii tineri comuniști, că erau alte vremuri, că nu ar mai fi acum timpul și nu ar mai fi motive care să ducă la asemenea acte de eroism, de dăruire, că romanticismul revoluționar aparține epocii trecute. Oare așa să fie, dragi tovarăși tineri ?! Cred că este complet greșită o asemenea judecată, o asemenea concepție despre etapa pe care o străbatem astăzi. Nu numai că nu se poate spune că nu ar fi condiții pentru manifestarea spiritului revoluționar și a romanticismului revoluționar; dimpotrivă, cred că acum avem condiții și mai bune decît în trecut; pentru că în primul rind tinăra generație trăiește într-o țară liberă, unde, sub conducerea comuniștilor, se edifică socialismul și comunismul — și ceea ce trebuie să realizăm cere spirit revoluționar, cere romanticism revoluționar, cere activitate neobosită în toate domeniile !

Oare marile șantiere, cetățile industriale, complexele agricole nu oferă atîtea și atîtea domenii în care tineretul își poate pune în valoare spiritul său revoluționar, novator, abnegația și dăruirea pentru patrie, pentru socialism ? Oare a cobori la sute de metri sub pămînt pentru a da patriei cărbune nu cere spirit de muncă, de abnegație ? Sau pentru a da mai mult petrol, pentru a asigura țării tot ceea ce este necesar, pentru a asigura progresul și dezvoltarea necontenită a patriei pe calea socialismului și comunismului ?

Oare în știință, în învățămînt, în cultură nu există încă multe și multe taine ale naturii, ale materiei, nedescoperite — și care cer dăruire, entuziasm, romanticism revoluționar ? Peste tot, în orice oraș, în orice sat, în orice vîrf de munte, tineretul poate și trebuie să se afirme cu puterea sa revoluționară, cu spiritul său novator, ca o forță puternică a progresului, a luptei pentru socialism, pentru comunism !“

Forumul Tineretului din România Socialistă a exprimat adevăratul entuziasm, unanimă a tineretului la politica internă și externă a partidului, convingerea tuturor tinerilor, a întregului popor, că prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu în fruntea partidului și statului nostru reprezintă garanția supremă a înfăptuirii neclintite a Programului partidului, a întăririi independenței și suveranității naționale, a împlinirii viitorului fericit, de bunăstare materială și spirituală, a întregului popor, de apărare a păcii în lume.

Necesitatea luptei unite a popoarelor pentru pace în Europa și în lume a fost relevată, cu aceeași nestînsă energie, de conducătorul poporului nostru, atît în cadrul întîlnirilor pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a avut cu lideri ai unor partide și țări socialiste, la București, cit și la Consfătuirea Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia, consfătuire care a avut loc la mijlocul lunii mai, cu ocazia împlinirii a 25 de ani de la semnarea acestui Tratat.

Revista noastră apare în zilele în care întregul nostru popor se pregătește să cinstească împlinirea a 15 ani de la istoricul Congres al IX-lea al partidului, Congres care, pe bună dreptate, poate fi numit al independenței naționale și al democrației socialiste, și ale cărui semnificații nu se sting, ci se amplifică, odată cu trecerea timpului. Comuniștii, toți cetățenii României, avîndu-l la cîrmă pe neobositul luptător pentru pace și progres social, marele conducător al partidului și țării noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au muncit în așa fel încît această epocă s-a dovedit a fi într-adevăr cea mai rodnică și mai strălucită din întreaga istorie a României. Oamenii de artă sint mindri că în acest sublim efort se află, ca parte fără de care întregul n-ar fi ceea ce este, și munca lor, și nobilul lor activism patriotic.

„T“